UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 28. júna 2004 *

Vo veci C-445/02 P,

Glaverbel SA, v zastúpení: S. Möbus, Rechtsanwältin, ktorá si zvolila adresu na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ktorej predmetom je odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 9. októbra 2002, Glaverbel/ÚHVT (povrch sklenenej tabule), T-36/01, Zb. s. II-3887, v ktorom sa navrhuje zrušenie rozsudku z dôvodu, že Súd prvého stupňa rozhodol, že prvý odvolací senát Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1) tým, že svojím rozhodnutím z 30. novembra 2000 zamietol prihlášku vzoru použitého na povrchu výrobkov zo skla ako ochrannej známky Spoločenstva (vec R 137/2000-1),

* Jazyk konania: angličtina.

ďalší účastník konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: G. Schneider a R. Thewlis, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v konaní na prvom stupni,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory C. Gulmann (spravodajca), sudcovia: R. Silva de Lapuerta a J. Makarczyk,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta,

vyhlásil toto

Uznesenie

1 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 9. decembra 2002 podal Glaverbel SA (ďalej len „Glaverbel") v súlade s článkom 49 Štatútu Súdneho dvora ES odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa z 9. októbra 2002, Glaverbel/ÚHVT (povrch sklenenej tabule), T-36/01, Zb. s. II-3887 (ďalej len „rozsudok napadnutý odvolaním"), v ktorom navrhuje zrušenie tohto rozsudku z dôvodu, že Súd prvého stupňa rozhodol, že prvý odvolací senát Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ďalej len „ÚHVT") neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1) tým, že svojím rozhodnutím z 30. novembra 2000 zamietol prihlášku vzoru použitého na povrchu výrobkov zo skla ako ochrannej známky Spoločenstva (vec R 137/2000-1) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie").

Právny rámec

2 Článok 4 nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„Ochranná známka spoločenstva môže pozostávať z akýchkoľvek označení, ktoré sa dajú znázorniť graficky, najmä slov vrátane osobných mien, vzorov, písmen, číslic, tvaru tovarov alebo ich obalov, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov.

3 Článok 7ods. 1 a 3 nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„1. Do registra sa nezapíšu:

[...]

b) ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť;

[...]

3. Odsek 1 [b)] ... sa nebude uplatňovať, ak ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o tovary alebo služby, o ktorých zápis sa žiada v dôsledku spôsobu ich (jej) používania."

Skutkový stav

4 Dňa 24. apríla 1998 podal Glaverbel na ÚHVT prihlášku označenia opísaného ako „vzor použitý na povrchu tovarov" ako ochrannej známky Spoločenstva pre tovary v triedach 11, 19 a 21 v zmysle Niceskej dohody o triedení výrobkov a služieb pre účely zápisu ochranných známok z 15. júna 1957, v znení neskorších zmien a úprav, čo sú predovšetkým výrobky zo skla pre stavebníctvo a pre výrobu sanitárnych zariadení.

5 Označenie, ktorého zápis prihlasovateľ požadoval, predstavovalo abstraktný vzor určený na použitie na povrchu výrobkov zo skla.

6 Rozhodnutím z 24. januára 2000 zamietol prieskumový pracovník prihlášku, okrem iného, z dôvodu, že požadovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

7 Dňa 4. februára 2000 podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu odvolanie.

8 Napadnutým rozhodnutím bolo odvolanie zamietnuté, okrem iného, z dôvodu, že sporné označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože nie je spôsobilé označovať obchodný pôvod predmetných tovarov.

Rozsudok napadnutý odvolaním

9 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. februára 2001 podal Glaverbel žalobu, v ktorej navrhoval zrušenie napadnutého rozhodnutia.

10 V rozsudku napadnutom odvolaním Súd prvého stupňa potvrdil dôvodnosť tejto žaloby.

11 Napriek tomu, že Súd prvého stupňa odmietol žalobný dôvod, v ktorom žalobca tvrdil porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, zároveň potvrdil dôvodnosť iného žalobného dôvodu, v ktorom žalobca tvrdil porušenie práva byť vypočutý v súvislosti s jeho ďalšou námietkou, ktorú uplatnil na základe článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94. Z tohto dôvodu Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zrušil napadnuté rozhodnutie.

Návrhy účastníkov konania

12 Glaverbel navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok napadnutý odvolaním v časti, v ktorej Súd prvého stupňa rozhodol, že prvý odvolací senát ÚHVT neporušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94,

— zrušil napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej ním bola prihláška predmetného označenia zamietnutá na základe článku 7 ods. 1 písm. b),

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania pred Súdom prvého stupňa, ako aj tých, ktoré vzniknú v tomto konaní o odvolaní.

13 ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal Glaverbel na náhradu trov konania.

Odvolanie

14 Podľa článku 119 rokovacieho poriadku, ak je odvolanie zjavne neprípustné, alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor môže kedykoľvek na základe správy sudcu-spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta, odvolanie čiastočne alebo úplne odmietnuť alebo zamietnuť, a to odôvodneným uznesením.

15 Glaverbel tvrdí, že záver Súdu prvého stupňa, podľa ktorého vzor na skle, ktorý Glaverbel požadoval zapísať ako ochrannú známku Spoločenstva, nemá rozlišovaciu spôsobilosť, vychádza z nesprávneho výkladu článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

16 Tento odvolací dôvod možno rozdeliť na štyri relatívne samostatné časti.

O prvej časti

Tvrdenia účastníkov konania

17 Glaverbel tvrdí, že nemožno robiť rozdiel medzi rozličnými označeniami, ktoré môžu byť graficky znázornené v zmysle článku 4 nariadenia č. 40/94. Predovšetkým podmienka, „že sú tieto označenia spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov", musí byť na každé z nich uplatnená rovnakým spôsobom. To znamená, že sa na ne musia uplatniť rovnaké podmienky, kritériá a výklady.

18 Glaverbel vytýka Súdu prvého stupňa, že v bode 23 rozsudku napadnutého odvolaním dospel k záveru, že vnímanie ochrannej známky príslušnou skupinou verejnosti nie je v prípade označenia pozostávajúceho zo vzoru používaného na povrchu tovarov nevyhnutne také isté, ako je tomu v prípade slovnej alebo obrazovej ochrannej známky. Toto zistenie je nesprávne. Predovšetkým, bolo by nesprávne tvrdiť, že takéto zistenie vedie k odlišnému posudzovaniu rozlišovacej spôsobilosti. Súd prvého stupňa nesprávne konštatoval, že verejnosť je zvyknutá okamžite vnímať slovné alebo obrazové ochranné známky ako určujúce obchodný pôvod tovarov. Toto zistenie vytvorilo rozdiel medzi slovnými a obrazovými ochrannými známkami a ostatnými druhmi ochranných známok, ako je napríklad tá, ktorá je predmetom sporu v prejednávanej veci. Jeho výsledkom by bolo, že stupeň rozlíšiteľnosti slovných alebo obrazových ochranných známok je vo všeobecnosti vyšší, ako je tomu pri ostatných druhoch ochranných známok. Takýto výklad však nemá oporu v platnom práve.

19 ÚHVT zastáva názor, že táto časť odvolacieho dôvodu je neprípustná, nakoľko odvolateľ napáda hodnotenie skutkového stavu Súdom prvého stupňa.

Posúdenie Súdnym dvorom

20 V bode 22 rozsudku napadnutého odvolaním Súd prvého stupňa pri výklade článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 správne poukázal na to, že rozlišovacia spôsobilosť označenia musí byť posudzovaná vo vzťahu k tovarom alebo službám, pre ktoré sa požaduje jeho zápis a vo vzťahu ku vnímaniu tohto označenia záujmovou skupinou (s ohľadom na zhodné ustanovenie článku 3 ods. 1 písm. b) Prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, s. 1) pozri rozsudok z 18. júna 2002, Philips, C-299/99, Zb. s. I-5475, body 59 a 63 a rozsudok z 12. februára 2004, Henkel, C-218/01, Zb. s. I-1725, bod 50).

21 Taktiež správne poznamenal, v bode 23 rozsudku napadnutého odvolaním, že článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 nerozlišuje medzi rozličnými druhmi označení (pozri rovnako vo vzťahu k článku 3 ods. 1 písm. b) smernice 89/104 rozsudok z 8. apríla 2003, Linde a i., C-53/01 až C-55/01, Zb. s. I-3161, bod 42).

22 V tom istom bode rozsudku napadnutého odvolaním pokračoval Súd prvého stupňa konštatovaním, že vnímanie ochrannej známky príslušnou skupinou verejnosti nie je v prípade označenia pozostávajúceho zo vzoru používaného na povrchu tovarov nevyhnutne také isté, ako je tomu v prípade slovnej alebo obrazovej ochrannej známky pozostávajúcej z označenia, ktoré nemá žiadny vzťah ku vzhľadu tovarov, ktoré označuje. Súd prvého stupňa poznamenal, že zatiaľ čo je verejnosť zvyknutá okamžite vnímať slovné alebo obrazové ochranné známky ako určujúce obchodný pôvod tovarov, nie je tomu nevyhnutne tak aj v prípade, ak označenie splýva s vonkajším vzhľadom tovarov, pre ktoré sa požaduje jeho zápis.

23 V tejto súvislosti Súdny dvor počas svojej rozhodovacej praxe už rozhodol, že zatiaľ čo kritériá pre posúdenie rozlišovacej spôsobilosti sú pre rozličné kategórie ochranných známok rovnaké, pri ich uplatnení sa môže ukázať, že vnímanie príslušnej skupiny verejnosti nie je vo vzťahu ku každej z týchto kategórií nevyhnutne také isté a že z tohto dôvodu môže byť ťažšie ustáliť rozlišovaciu spôsobilosť ochranných známok v určitých kategóriách ako ostatných (pozri rozsudok vo veci Henkel, už citovaný, bod 52; rozsudky z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, Zb. s. I-5089, bod 38; z 29. apríla 2004, Procter & Gamble/ÚHVT, C-468/01 P až C-472/01 P, Zb. s. I-5141, bod 36 a z 29. apríla 2004, Procter & Gamble/ÚHVT, C-473/01 P a C-474/01 P, Zb. s. I-5173, bod 36).

24 Vytýkané zistenia obsiahnuté v rozsudku napadnutom odvolaním sú v súlade s touto súdnou praxou.

25 V dôsledku toho je námietka zjavne nedôvodná.

26 Z tohto dôvodu musí byť prvá časť odvolacieho dôvodu odmietnutá.

O druhej časti

Tvrdenia účastníkov konania

27 Glaverbel vytýka Súdu prvého stupňa, že v bodoch 26 až 30 rozsudku napadnutého odvolaním uviedol, že vzor používaný na povrchu tovarov:

— je vnímaný predovšetkým ako technický spôsob stvárnenia nepriehľadného skla,

— nemôže byť relevantným trhom ľahko a okamžite zapamätaný ako označenie, ktoré je rozlišujúce, a to pre svoju zložitosť a mnohotvárnosť, ktoré sa vo väčšej miere pripisujú estetickej a dekoratívnej povahe povrchovej úpravy,

— neposkytuje ustálený dojem.

28 Glaverbel tvrdí, že existujú tisíce možných vzorov, ktoré môžu byť znázornené na nepriehľadnej sklenenej tabuli. Spotrebiteľ si vyberie sklenenú tabuľu na základe vzoru, ktorý sa mu páči najviac. Spotrebiteľ teda nevníma vzor predovšetkým ako technický spôsob stvárnenia nepriehľadného skla. Skutočnosť, že označenie je zložité a mnohotvárne obyčajne vedie k domnienke, že je rozlišujúce. Priemerný, dobre informovaný spotrebiteľ kupujúci sklenené tabule s predmetným vzorom použitým na jeho povrchu, okamžite rozpozná túto sklenenú tabuľu na základe toho, že ju už niekde videl a bude sa domnievať, že pochádza od toho istého podniku, dokonca aj v prípade, ak sú detaily vzoru zložité.

29 Vzor používaný na povrchu skla je podľa Glaverbel jasne vnímaný predovšetkým ako ukazovateľ pôvodu, a nie ako technický alebo dekoratívny znak. V každom prípade, existuje mnoho ochranných známok, ktoré sú vnímané nielen ako ukazovateľ pôvodu, ale tiež ako dekoratívny prvok z dôvodu, že si to želajú spotrebitelia a tiež z dôvodu, že výrobcovia musia zabrániť tomu, aby ochranná známka, či už slovná, obrazová alebo ochranná známka iného druhu, robila výrobok nepríťažlivým. Napokon, nikde nie je stanovená požiadavka, aby bol dojem ustálený. Slovné a obrazové ochranné známky môžu byť samy vykladané mnohými rozličnými spôsobmi a neznamená to, že by bolo možné dospieť k záveru, že nemajú rozlišovaciu spôsobilosť.

30 ÚHVT tvrdí, že námietka vzťahujúca sa najmä na zistenie, že označenie je vnímané predovšetkým ako technický spôsob stvárnenia nepriehľadného skla a že ho jeho zložitosť robí ťažším na zapamätanie je neprípustná z dôvodu, že sa ňou napáda zistenie skutkového stavu.

Posúdenie Súdnym dvorom

31 Podľa článku 225 ES a článku 58 Štatútu Súdneho dvora sa odvolanie obmedzuje len na právne otázky. Z tohto dôvodu nie je hodnotenie skutkového stavu, s výnimkou

prípadu, ak by Súd prvého stupňa vyvodil skutkové zistenia, ktoré z vykonaných dôkazov zjavne nevyplývajú, právnou otázkou, ktorá by ako taká podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom (pozri medzi inými rozsudky z 21. júna 2001, Moccia Irme a i./Komisia, C-280/99 P až C-282/99 P, Zb. s. I-4717, bod 78 a z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 22).

32 V bodoch 26 až 30 rozsudku napadnutého odvolaním Súd prvého stupňa preskúmal konkrétne dotknuté výrobky zo skla.

33 Zistil, že vzor, ktorý sa skladá z veľkého množstva drobných rýh použitých na povrchu tabule, bez ohľadu na oblasť, splýva s vonkajším vzhľadom samotného výrobku a vyjadruje jeho zjavné charakteristiky, v dôsledku čoho je vnímaný predovšetkým ako technický spôsob stvárnenia nepriehľadného skla. Okrem toho konštatoval, že zložitosť a mnohotvárnosť vzoru, ktorého zápis sa požadoval, sa pripisujú skôr estetickej a dekoratívnej povahe povrchovej úpravy. Celková zložitosť vzoru a skutočnosť, že sa používa na vonkajší povrch výrobku nedovoľujú presne si zapamätať jednotlivé detaily vzoru, ani chápať vzor bez toho, aby boli súčasne vnímané vlastné kvality výrobku. Napokon dospel k záveru, že dojem poskytovaný označením nie je ustálený, ale sa líši v závislosti od uhla pohľadu, jasnosti svetla a kvality skla.

34 Súd prvého stupňa dospel k záveru, že označenie neslúži pre príslušnú skupinu verejnosti, ktorá pozostáva z odborníkov v oblasti stavebníctva a z verejnosti vo všeobecnosti, ako ukazovateľ pôvodu.

35 V uplatnených námietkach sa Glaverbel usiluje dospieť k zisteniu, že predmetný vzor je spotrebiteľom okamžite a jasne vnímaný ako ukazovateľ pôvodu tovarov.

36 Jediným účelom námietok je teda spochybniť posúdenie skutkového stavu Súdom prvého stupňa, pričom neobsahujú tvrdenia, z ktorých by vyplývalo, že z vykonaných dôkazov boli vyvodené nesprávne skutkové zistenia.

37 Druhá časť odvolacieho dôvodu je preto zjavne neprípustná.

38 Na základe uvedeného musí byť táto časť odvolacieho dôvodu odmietnutá.

O tretej časti

Tvrdenia účastníkov konania

39 Glaverbel tvrdí, že je nevyhnutné zobrať do úvahy skutočnosť, že množstvo zapísaných ochranných známok pozostáva z tvaru samotných tovarov. Poukazuje napríklad na to, že ako ochranné známky možno chrániť a zapísať obaly tovarov alebo fliaš napriek tomu, že ich hlavným účelom je, aby obsahovali alebo prezentovali tovary. Tvar výrobku je, rovnako ako je tomu v prejednávanej veci, tvorený vzhľadom výrobku. V dôsledku toho, ak možno zapísať ako ochrannú známku tvar výrobku, dokonca aj v prípade, ak neexistujú žiadne dodatočné charakteristiky, musí tomu tak byť aj v prípade takých ochranných známok, akou je tá v spornej veci, a to predovšetkým z dôvodu, že s rozličnými druhmi ochranných známok sa musí zaobchádzať rovnako.

40 ÚHVT namieta, že táto časť odvolacieho dôvodu je zjavne nedôvodná, pretože Súd prvého stupňa nikdy vo všeobecnosti neodmietol skutočnosť, že ako ochrannú známku možno zapísať označenie, ktoré pozostáva z ornamentálneho vzoru použitého na povrchu výrobku.

Posúdenie Súdnym dvorom

41 Podľa článku 4 nariadenia č. 40/94 môže ochranná známka Spoločenstva skutočne pozostávať z tvaru tovarov alebo ich obalov rovnako, ako môže pozostávať zo vzoru alebo akéhokoľvek iného označenia, ktoré je možné znázorniť graficky. Článok 4 však uvádza, že takéto označenie môže byť ochrannou známkou len vtedy, ak je spôsobilé odlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov.

42 V bode 19 rozsudku napadnutého odvolaním Súd prvého stupňa správne rozhodol, že vzor použitý na povrchu tovarov môže byť ochrannou známkou, pokiaľ je spôsobilý odlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov.

43 Z tohto dôvodu nerozhodol, že ako ochrannú známku nemožno zapísať vzor použitý na povrchu tovarov.

44 Tvrdenie, že v prípade, ak možno zapísať tvar, musí byť možné zapísať ochrannú známku, akou je tá, ktorá je predmetom sporu v prejednávanej veci, rovnako vychádza z chybného predpokladu. Z tohto jediného dôvodu je zjavne nedôvodné.

45 Tretia časť odvolacieho dôvodu musí byť preto odmietnutá.

O štvrtej časti

Tvrdenia účastníkov konania

46 Glaverbel vytýka Súdu prvého stupňa, že v bode 32 rozsudku napadnutého odvolaním nevenoval pozornosť vyhláseniam obsahujúcim tvrdenia ako napríklad „keď zbadám sklo s predmetným vzorom, viem, že pochádza od jedného konkrétneho výrobcu" z dôvodu, že tieto tvrdenia súviseli s kritériom rozlišovacej spôsobilosti získanej v dôsledku používania. Namieta, že napriek tomu, že tieto vyhlásenia boli na ÚHVT podané v súvislosti s prihláškou podľa článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94, a to s cieľom preukázať, že označenie získalo rozlišovaciu spôsobilosť v dôsledku rozsiahleho používania, neznamená to, že by ich Súd prvého stupňa mohol odmietnuť pri prieskume prihlášky podľa článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia. Argument, ktorý vychádzal z vyššie uvedeného tvrdenia, bol uplatnený s cieľom podporiť prihlášku podľa článku 7 ods. 1 písm. b). V tomto tvrdení sa nenachádzalo nič, z čoho by bolo možné vyvodiť záver, že osoba, ktorá sa takto vyjadrila, vedela o rozsiahlom používaní predmetných sklenených tabúľ. Naopak, vyjadrovalo len názor spotrebiteľa, že sklenené tabule majú rozlišovaciu spôsobilosť.

47 ÚHVT tvrdí, že:

— napriek tomu, že nepreskúmal ani neporovnal podrobne vyhlásenia, z ktorých vychádzal Glaverbel, tieto dokumenty, ktoré boli predložené spoločne

s prihláškou ochrannej známky, sú v konaní o odvolaní neprípustné, pretože neboli predložené v skoršom štádiu konania,

— v každom prípade, Súd prvého stupňa zobral do úvahy vyhlásenia odborníkov obsiahnuté v týchto dokumentoch a dospel k záveru, že z dôvodu, že týchto odborníkov nemožno považovať za jediné osoby, ktoré tvoria príslušný trh, nemôžu tieto vyhlásenia zmeniť jeho posúdenie všeobecného vnímania vzoru na skle zo strany spotrebiteľa.

Posúdenie Súdnym dvorom

48 Na rozdiel od vyjadrenia ÚHVT, vyhlásenia, z ktorých vychádzal Glaverbel a ktoré sú pripojené k odvolaniu ako Príloha A 12, boli predložené v konaní pred Súdom prvého stupňa, a to ako Príloha A 7 žaloby. Z tohto dôvodu nemožno potvrdiť dôvodnosť námietky neprípustnosti vznesenej proti ich predloženiu.

49 Tieto dokumenty obsahujú tvrdenie zamestnanca Glaverbel a pätnástich ďalších vyhlásení pochádzajúcich od odborníkov v oblasti skla a špecializovaných novinárov. Všetky tieto vyhlásenia obsahujú v podstate tvrdenie, že osoba, ktorá sa takto vyjadrila, len na základe toho, že videla predmetný vzor, okamžite rozpoznala špecifický výrobok zo skla pochádzajúci od Glaverbel. Všetky osoby, ktoré sa takto vyjadrili, udávajú, že vedomosti o tovare získali v priebehu svojej podnikateľskej činnosti. Väčšina uvádza, že majú dlhoročnú praktickú skúsenosť a že s tovarom identifikovaným podľa vzoru nejaký čas obchodovali.

50 Bolo to práve s prihliadnutím na tieto dokumenty, keď Súd prvého stupňa v bode 32 rozsudku napadnutého odvolaním:

— rozhodol, že jeho zistenie, že označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť nebolo vyvrátené tvrdením Glaverbel, že spotrebiteľ je schopný identifikovať toto označenie z dôvodu, že tovary sú na trhu dlhší čas a že odborníci nemôžu nerozoznať, že tovary takto označené pochádzajú od žalobcu,

— okrem toho konštatoval, že uvedené tvrdenie vychádzalo z kritéria rozlišovacej spôsobilosti získanej v dôsledku používania a nie z vlastnej rozlišovacej spôsobilosti vzoru a že odborníkov, členov stavebného alebo sklárskeho priemyslu nemožno považovať za jediné osoby tvoriace príslušný trh pre dotknuté tovary.

51 S prihliadnutím na toto odôvodnenie, obsah vyhlásení a postavenie tých, ktorí tieto vyhlásenia urobili, je zrejmé, na rozdiel od tvrdenia Glaverbel, že Súd prvého stupňa odmietol tieto dokumenty po ich preskúmaní, a nielen z formálneho dôvodu, že boli predložené na podporu prihlášky vychádzajúcej zo získania rozlišovacej spôsobilosti v dôsledku používania podľa článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94.

52 Námietka uplatnená Glaverbel je teda zjavne nedôvodná.

53 Aj za predpokladu, že táto časť preskúmaného odvolacieho dôvodu zahŕňa aj námietku, že Súd prvého stupňa nesprávne nevyvodil z obsahu predložených vyhlásení záver, že osoby, ktoré sa takto vyjadrili, potvrdili, že sporný vzor je sám osebe rozlišujúci v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, stačí poukázať na to, že takáto námietka v zásade spochybňuje hodnotenie skutkového stavu, a teda je z tohto dôvodu, pri neexistencii akýchkoľvek tvrdení preukazujúcich, že z vykonaných dôkazov boli vyvodené nesprávne skutkové zistenia, v konaní o odvolaní zjavne neprípustná.

54 Štvrtá časť odvolacieho dôvodu musí byť preto rovnako odmietnutá.

55 V závere, nakoľko nemožno potvrdiť dôvodnosť žiadnej časti odvolacieho dôvodu, musí byť odvolanie zamietnuté.

O trovách

56 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku, ktorý sa v konaní o odvolaní uplatní na základe článku 118, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Glaverbel bol pri svojom odvolaní neúspešný, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

SÚDNY DVOR (piata komora)

vyhlásil toto uznesenie:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Glaverbel SA je povinný nahradiť trovy konania.**

Vyhlásené v Luxemburgu 28. júna 2004.

Tajomník

R. Grass

Predseda piatej komory

C. Gulmann